

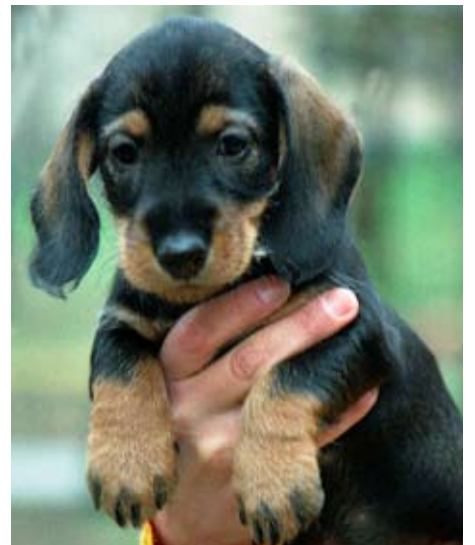

Jessie – en lååååång historia

Jessie, eller SEUVCh SEVCh Zelmaas Jessie som det står i stamtavlan, föddes den 21 mars 1997 som valp nummer fyra av sju i Fatimas första kull. Pappa var min favorit Mikkels Mantjek. Så fort Jessie hade fötts bestämde jag mig att henne, och ingen annan, skulle jag behålla. Hon var lång och korp-svart, en mycket vacker valp, och jag kallade henne svarta pärlan. Lång fortsatte hon att vara, men den mörka pälsen ljusnade med åren och hon var en grånad skönhet när hon dog som 13-åring den 16 april 2010. Här kommer en liten bildkavalkad över hennes liv.

Fatima med sina valpar, fyra veckor. Jessie längst till höger tittar stint mot fotografen. Det skulle bli många fototillfällen under åren.

Jessie är sju veckor och det är dags för porträttfotografering.

Taxblänget syns redan nu.

Fint läder i den här skon!

Fem veckor och på vift.

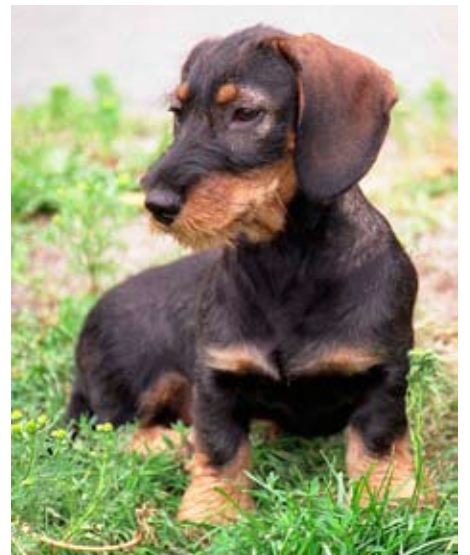
Mormor Arja och morbror Sixten adopterade snabbt Jessie när mamma Fatima åkt hem till fodervärdarna Inger och Fredrik.

Mormorsmor Selma hade nyligen dött när Jessie kom till, och på något sätt kändes det som att lite av Selmas själ flyttade in i Jessie. De var lika på många sätt.

Jessie, tre månader, på Djurgårdspromenad med Arja och Sixten.

Fyra månader och rätt kaxig.

Arja som vanligt på pinnjakt vid Hundudden, men Jessie vågar ännu inte riktigt ge sig ut i vattnet.

På samma plats långt senare, och nu är även Jessie badgalen.

Utställningshunden Jessie

Utställningsdebuten skedde i valpklass 4-6 mån i Hassela. Domaren Anders Morelius hade att välja mellan en kort valp – och så Jessie. "Ni som känner mig vet att jag gillar korta hundar", sa han. Men hon fick hp i alla fall. Och mamma Fatima blev Best in Show! Senare blev Jessie BIR-valp och BIS-2 två gånger.

Jessie i Sollentuna vid ett års ålder, där hon blev trea i segrarklass. När hon var två år hade hon fått sina tre cert, men det satt ännu hårt åt med spårettan.

En av flera fina avelsgrupper som Jessie visade upp. Här 2006 i Gävle, där hon hade BIS-vinnande grupp. Från vänster Sacco, Tarja, Vittora, Jessie och Viktor.

På Ekeröutställningen den 20 mars 2010 fotograferades Jessie tillsammans med några av barnbarnen, Arro, Ariela och Alma, med anledning av att de skulle fylla ett år och hon tretton dagen efter.

En period fick Jessie för sig att skälla på vissa kvinnliga domare. Det gick dock över. Hon ställdes ut många gånger, och tyckte det var roligt att visa upp sig. En gång blev hon BIR, och så sent som vid 12 ½ års ålder fick hon ck och blev BIR-veteran i Tvååker. Även här på sin sista utställning på Ekerö blev hon BIR-veteran.

Spårhunden Jessie

Första gången Jessie stötte på en rådjursskank var vid sex veckors ålder, och hon blev direkt heltänd på den. "Det här ska bli min melodi!"

Samma dag som hon fyllde sex månader blev Jessie bästa anlagshund på Härjarö med 42 poäng, hp och vandringspris.

Efter framgången på anlagsprovet trodde jag att det skulle gå lika lätt till våren. Men då hade jaktintresset hos Jessie väckts. Hon var fullcertad, men lyckades inte få någon 1:a i öppen klass. När jag inte kom iväg till Gimo-provet på grund av trasig bil fick Jokers husse Bengt Adlén ta med henne. Trots att de aldrig tränat ihop gick hon till 1:a pris på 40 poäng, och därmed blev hon äntligen utställningschampion. Bengt fick sedan gå två gånger till med henne, vilket gjorde henne till viltspårchampion.

Efter de inledande svårigheterna blev sedan Jessie en mycket stabil spårhund med 27 förstapris, hederspriser och vandringspriser.

Efter Östsvenska Taxklubbens årsmöte 2010 poserar Jessie med några av sina priser. Samma morgon som hon insjuknade och dog skulle hon ha gått ett träningsspår inför stundande prov.

Busfröet Jessie

Jessie, fyra år, försöker få igång Arja, snart tretton, genom att riva ner filten från soffan. Det gick inte så bra, även om Arja var tålig.

När Jessie rejsar genom lägenheten flyger mattorna omkring.

På morgnarna blev det ofta en särskild lek i sängen, boxning.

Jessie älskade länge att leka med valpar. Här är det Khadaffi, tre månader, som får känna på sin mosters leklynn.

När Arja dog påsken 2002 fick Jessie en ny lekkompis i form av Freja (Mikkels Märian). Det blev många ystra lekar dem emellan.

Krabat, tre månader, får gärna stoppa in nosen i Jessies gap.

Inget undgick poliskonstapeln Jessie

En ekorre i en trädtopp, en stretchande motionär i skogen, en kvinna med en konstig hatt – inget undgick Jessies blick. Medan Freja och Sixten lugnt sitter där jag satt dem har Jessie lagt märke till något, och hon släpper inte detta något med blicken.

Och hittar man en timmerhög i skogen måste man förstås klättra upp på den för att få bättre utblick över omgivningen.

Och vad händer här? Konstapel Jessie håller koll på kanotisten medan vi andra ligger och njuter av solen på badbryggan vid Sättsjö.

I likhet med Selma och Sixten var Jessie en hängiven tevetittare. Här ligger hon på soffan och kollar intresserat ett naturprogram.

Ute på skogs promenad en juni dag, alert som alltid.

Nä, nu börjar man tröttna på den här snön och kylan. Skäller lite.

Nesligt inburad bak kompostgaller på valpträffen – släpp ut mig!

Sexmonstret Jessie

Sixten hade tidigare levt med mamma och mormor, och löpningar innebar då inte några större problem eftersom dessa inte tolererade någon närmare uppvaktning. Men så kom Jessie in i huset. Här visar Sixten upp sin Zorbaliknande dans när Jessie löper för första gången, och hon blir uppenbarligen imponerad. "Det här ska bli min melodi!"

Inte gick det att skilja dem åt. Med tredubbla tikskydd och under ständig bevakning höll de på. Min lägenhet förvandlades till rena sexnästet, och de turades om att rida på varandra. Men Jessie var nog värst.

Here we go again!

Är det inte min tur snart?!

Rädda mig från denna kvinna!

Genom att Jessie var van vid att mer eller mindre våldta Sixten blev det vid ett tillfälle problem med en ung, oerfaren avelshane som hon kastade sig över. Någon parning fick han aldrig till den gången, och det tog många år innan han hämtade sig från chocken. Men Stubbkärrs Isaskar här blev inte knäckt, och parningen resultade i T-kullen.

Även Ellensborg's Jolo klarade galant av den parningstokiga damen, och Jessies sista kull, V-kullen, föddes 2004 när hon var nästan åtta år. Ur den kullen behöll jag Vittra, och förhoppningsvis ska jag snart kunna få en ny tikvalp efter henne. Och precis som när lite av Selmas själ kom in i Jessie hoppas jag att Jessies själ lever vidare i hennes barnbarn.

Jessie som mamma och mormor

År 2000 fick Jessie sin första kull, som bestod av tre valpar. Hon skulle med tiden få ytterligare fyra kullar, och hon var en fantastisk mamma. Dessutom förärvde hon sig väl och fick certvinnare i alla kullar, varav fyra blev utställningschampion och fyra viltspårchampion.

En stolt mamma Jessie med sina två valpar i T-kullen. Tarja blev sedan utställningschampion och mamma till Z- och Ö-kullen, och Torsten har cert, BIM och cacib på Åland och 2:a på drevprov.

På senare år blev Jessie en ganska sträng mormorsgestalt till husets valpar, som hon ansåg att hon måste uppfostra. Men det gällde inte sista barnbarnskullen.

Tvärtom fick hon plötsligt för sig att Vittras valpar var hennes, och det uppstod ett litet drama när hon försökte ta över kullen. Till slut fann sig dock Vittra i att hennes mamma skulle lägga sig i skötseln av valparna, och de delade systerligt upp sysslorna. Ibland låg de med tre valpar var i varsin korg, men här samsas de i valplådan.

På utställningen i Gävle ett halvår senare återföll Jessie i uppfostrarrollen när hon träffade lilla barnbarnet Alma från kullen ovan.

Vittra i Jessies sista kull blev kvar här, och nu är det hon som får föra sin mammas gener vidare.